

KÚRIA HUCUL LOVASUDVAR SZOLGÁLTATÁSAI

Nyereg alatti szolgáltatások

- Tereplovaglás
- Lovastúra
- Lovasoktatás
- Gyermeklovagoltatás

Gyerekcsoportoknak kínált programok (min. 10 fő)

- Méneslátogatás és lovaglás
- Sétakocsizás és lovaglás
- Lovastábor

Fogatos szolgáltatások

- Jósavfői fogatozás
- Fogattal a hucul méneszés
- Fogattal a hucul méneszés és a Vass Imre-barlang megtekintése
- Kettes, négyes fogat bérlése

Felnőtt csoportoknak kínált programok

- Csapatépítés

Az Aggteleki Nemzeti Park Igazgatóság vissza nem térítendő támogatásban részesült az Európai Regionális Fejlesztési Alap és a Magyar Kormány által biztosított pályázati forrás keretében.

A KEHOP-4.1.0-15-2016-00049 azonosító számú „Az Aggteleki Nemzeti Park Igazgatóság működési területén található védett gyepterületek legeltetéssel történő természetvédelmi célú kezeléséhez szükséges állattartási infrastruktúra fejlesztése” című projekt a Környezeti és Energiahatékonysági Operatív Program keretében valósul meg 2017 és 2020 között.

AGGTELEKI NEMZETI PARK IGAZGATÓSÁG

- 📍 3758 Jósavfő, Tengerszem oldal 1.
- ☎ 36-48/506-000
- 📠 36-48/506-001
- ✉ info.anp@t-online.hu
- 🌐 www.anp.hu
anp.nemzetipark.gov.hu

SZÉCHENYI 2020

Európai Unió
Európai Regionális
és Fejlesztési Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

HUCUL LOVAK

AZ AGGTELEKI NEMZETI PARK TERÜLETÉN

A hucul kisló a Kárpátok pónijának is tekintett lófajta, melyet a Magyar Országgyűlés a 32/2004. (IV.19.) OGY határozat alapján nemzeti kincssé nyilvánított. A fajta a nevét az azonos nevű hucul, ruszin etnográfiai csoport után kapta, akik Ukrajna nyugati részén az Ukrán Kárpátokban és Romániában a Máramaros-vidéken élnek.

A hucul kislovak első hiteles említése 1792-ből származik, ekkor Radautzon (Románia) volt a kárpáti lovak ménese. A ménesbirtok katonai igazgatás alatt állt és lóállománya meghaladta az 1300 egyedet. A kancák előbb szín és testméretük alapján, majd a későbbiekben fajták szerint voltak csoportosítva és eszerint zajlott a tenyésztés.

1872-ben megszüntették a tenyésztést, mivel a fajtát nem tartották elég korszerűnek. A ménes megszűnése után viszont hamar megnőtt a kereslet a kisméretű, igénytelen, kiemelkedő munkaképességű lovak iránt, így 1877-ben Lucsinán (az egykori nyári legelőn) létesítettek hucul tenyésztet. Az I. világháború alatt hatalmas veszteségeket szenvedett.

Az eredeti tenyészállományból Lengyelországba, Csehországba és Magyarországára is kerültek lovak. A II. világháború előtt Magyarország népes és kiemelkedő genetikai értékű hucul állománnyal rendelkezett, viszont a II. világháború – a többi lófajtához hasonlóan – a huculokat is megviselte.

A tenyésztés megszűnt, a lovak szétszóródtak, a törzskönyvi adatbázis eltűnt. Ezt követően az 1960-as évek elején a Fővárosi Állat- és Növénykert egykori igazgatója, Dr. Anghi Csaba fáradozott a még fellelhető azonosítatlan, de tisztavérű hucul lovak összegyűjtésén.

1986-ban az Aggteleki Nemzeti Park Igazgatóságához került egy 10 kancából álló állomány. Külföldről vásárolt tisztavérű egyedekkel húsra növelték a tenézs-kancák számát, így kezdődött meg a tenyésztés a nemzeti park fennállásának második évében. A nemzeti parki terület nem csupán a fajta túlélését biztosította, hanem lehetővé tette a ménes gyarapodását és minőségbeli javulását.

Manapság a törzstenyészet közel 200 egyedet számlál.

Magyarország mellett Romániában, Lengyelországban, Szlovákiában, Csehországban és Ausztriában tenyésztik. A tenyésztő országok mindegyikében létezik a fajta fenntartásáért felelős szervezet, amelyek 1994-ben megalapították a fajta nemzetközi tenyésztőszervezetét, a Hucul International Federation-t.

Hazánkban a hucul tenyésztését a Póni- és Kislótenyésztők Országos Egyesülete felügyeli. Az egyesület feladatai között szerepel a fajta tenyésztési szabályzatának, tenyésztési programjának elkészítése, a lovak bírálata, minősítése és a nemzetközi kapcsolatok kiépítése a külföldi szervezeteivel.

HUCUL LOVAK JELLEMZŐI

A hucul ló kistermetű, igénytelen, szívós, nagy munkabírási és munkakedvű, meghatározott földrajzi elterjedésben kitenyésztett és használt fajta. Feje aránylag nagy, azonban ez nem szembetűnő a test tömörsége miatt. Nyaka középhosszú, vastag, széles és izmos. Jellemző a dús, vastagszálú sörény és a bőséges üstök, ami gyakran eltakarja a szemeket.

Farka szintén dús és erős szálú. A hát széles és hosszú, a szügy széles és mély, ezzel hozzájárul a fajta zömökségéhez. A lábak erősek, a paták kicsik és kemények, patkolás nélkül is igen ellenállóak.

Színük legtöbbször pej, nyári fekete vagy fakó, de előfordul az eredeti ősi színváltozat, az egérfakó is. A fakó és pej egyedek minden esetben fekete hátszíjjal rendelkeznek. Igen gyakoriak az atavisztikus bélyegek, mint a lábak zebroid csíkozása és a vállkereszt.

Későn érő fajta, jellemző a hosszú élettartam (25–32 év). Általánosságban elmondható, hogy a hucul kisllovak nyugodt vérmérsékletűek, érdeklődők és barátságosak, ezáltal tökéletes társai lehetnek akár gyerekeknek is.

GÉNMEGŐRZÉS

Az Aggteleki Nemzeti Park Igazgatóság elsődleges célja a génmegőrzés, az ősi jelleg megtartása és a magyar kanca családok génkészletének megőrzése. Emellett fontos feladat a fajta belső értékeinek megóvása, amely mind a fajta kialakulásánál, mind a jelenlegi tenyésztésben komoly szelekciót igényel.

A kancák és csikók, illetve a herélt lovak egy része a Jósavától északra mintegy 1,5 km-re található Gergés-lápai rideg ménesben van elhelyezve. A lovak egész évben szabadon járkák a több mint 200 hektáros fennsík jellegű legelőterületet.

A tenyésztésbe nem állított fedezőménnek és méncsikók a Szin település közelében található Csemer-völgyben szintén rideg tartásban vannak egy közel 75 hektáros vadregényes tájon. Ez a tartási mód megfelel az ősi időkben alkalmazottnak, illetve a hucul fajta szívósságából, igénytelenségéből adódó lehetőségeknek.

A lovak képzése a jósavói központban történik, ahol a nemzeti park munkatársai nagy hangsúlyt fektetnek a fiatal lovak betanítására. A betanítás során a fajtára speciálisan kialakított teljesítményvizsgálatra (készségvizsgára) készítik fel őket. A készségvizsga – a küllemi bírálat mellett – igen fontos eleme az egyedek törzskönyvbe kerülésének.

Azért fontos kiemelni a készségvizsgát, mert az utóbbi évtizedekben az ember-ló viszonyában a lovassportok váltak meghatározóvá és ezen belül a teljesítménycentrikusság került előtérbe. Ennél a veszélyeztetett fajtánál viszont nem a maximális teljesítmény hajszolása a cél, mert az a fajta genetikai szerkezetének változását eredményezné.

